

KOMPLIMENT, kammplimä'nt, ell. kammplimäng, m. 3. (fr.) 1) Artigt, förbindligt yttrande. — 2) Vördsam, artig hälsning. — Skrifves äfv. *Komplimang*. [Com —.]

KOMPLIMENTERA, kammplimäntëra, v. a. 1. 1) Sägä artigheter. — 2) Vördsamt, artigt, förbindligt helsa, välkomna. — *Komplimentërande*, n. 4. o. *Komplimentëring*, f. 2. [Com —.]

KOMPLOTT, kammplå'tt, m. 3. (fr. *Complot*) Hemligt anslag, stämpling. [Com —.]

KOMPLOTTMAKARE, m. 3. En, som smider komplotter.

KOMPONERA, kammponëra, v. a. 1. 1) Författa. — 2) (i musik) Sätta (ett tonstycke). — *Komponërande*, n. 4. o. *Komponëring*, f. 2. [Com —.]

KOMPONIST, --i'sst, m. 3. Se *Kompositör*. [Co —.]

KOMPOSITION, kammpositschön, f. 3. 1) a) Sammansättning, sammanblandning, t. ex. af metaller. — b) Blandad metall. — 2) a) Utarbetande, författande af ett vittert arbete. — b) Sjelfva det författade. — 3) (mål.) Anordning af grupperna, föremålen i en målning. — 4) (i musik) a) Tonsättning. — b) Tonstycke. [Co —.]

KOMPOSITÖR, kammpositör, m. 3. (i musik) Tonsättare. [Co —.]

KOMPOT, kammpå'sst, m. 3. (af lat. *Componere*, sammansätta) Gödselblandning. [Co —.]

KOMPOT, kammpå'tt, m. 3. (fr. *Compote*) Fruktmos.

KOMPRESS, kammprä'ss, m. 3. (fr. *Compresser*, af lat. *Comprimere*, hoptrycka) Åttadubbel hopviken linnelapp, som pålägges vid förbindningar. [Co —.]

KOMPROMETTERA, kammpromättëra, v. a. 1. Blottställa för ledsamhet. — *Komprometterande*, n. 4. o. *Kompromettering*, f. 2. [Co —.]

KOMPROMISS, kammpromi'ss, m. 3. 1) Öfverenskommelse att låta en tvist afgöras af skiljedomare. — 2) Skiljemän, skiljedomstol. [Co —.]

KOMPROMISSARIE, kammpromissarie, m. 3. Vald skiljedomare i en sak. [Co —.]

KON (o slutet), m. 3. (grek. *Konos*) (geom.) Kägla, eller solid figur, som uppkommer, då en rätvinklig triangel en omgång vänder sig omkring en af de sidor, som omfatta den räta vinkeln.

KONA, kånna, f. 1. Betydde urspr.: qvinna, säges nu endast i föraktlig mening, helst om liderliga qvinnor. *Elak*, *arg k.* *Liderlig k.* ell. *blott k.* Betyder i äldre språket äfv. det samma som: hustru. [Kåna.]

KONCEDERA, kånnsedëra, v. a. o. n. 1. 1) Medgifva, tillåta. — 2) Medgifva riktigheten af hvad en annan påstått. [Co —.]

KONCENTRATION, kånnsäntratschön, f. 3. 1) Förening i en punkt. — 2) Förening af krafter. — 3) (kem.) Operation, hvarigenom en vätska koncentreras. [Co —.]

KONCENTRERA, kånnsäntrëra, v. a. 1. 1) Förena i en punkt, sammantränga. Brukas äfv. fig., t. ex.: *K. sina krafter*. — 2) (kem.) Göra en vätska starkare, genom att beröfva den större eller mindre del af dess vatten. *K. en syra*. — *Motsats*: Utspäda. — *Koncentrerande*, n. 4. o. *Koncentrëring*, f. 2. [Co —.]

KONCENTRISK, a. 2. (mat.) Säges om cirkular, som hafva samma medelpunkt. [Co —.]

KONCEPT, kånnsä'p't, n. 3. o. 5. (af lat. *Conci-*

pere, sammanfatta) 1) Utkast till en skrift. *K-t till ett tal*. — 2) Skrifvet tal, som skall uppläsas eller blifvit uppläst. *K-et till en predikan*. *En prest, som har k-et framför sig, när han predikar*. *Predika ur k-et*. (Fig. fam.) *Förlora, tappa k-erna*, blifva alldeles förvirrad, rädlös, så att man ej vet, hvad man skall säga eller göra. [Co —.]

KONCEPTPAPPER, kånnsä'p'tpapper, n. 3. Sämsta sort skriffpapper. [Co —.]

KONCERT, se *Konsert*.

KONCESSION, kånnsässchön, f. 3. Medgifvande, eftergift. [Co —.]

KONCIPERA, kånnsipëra, v. a. 1. Skrifva utkast till. [Co —.]

KONCIPIST, kånnsipi'sst, m. 3. Den, som uppsatt konceptet till en skrift. [Co —.]

KONCIS, kånnsi's, a. 2. (lat. *Concisus*) Kort och innehållsrik, hopträngd. Säges om stil. [Co —.]

KONCISION, kånnsischön, f. 3. (af lat. *Concidere*, afskära) Hofsam bruk af ord i skrift, så att icke flera brukas, än som behöfvas, för att klart och bestämdt uttrycka tanken. — *Motsats*: Vidlyftighet.

KONDEMNERA, kånndämmnëra, v. a. 1. Döma ett uppbringadt fartyg som god pris. — *Kondemnerande*, n. 4. o. *Kondemnering*, f. 2. [Co —.]

KONDENSATION, kånndännäsatschön, f. 3. (kem.) Operation, hvarigenom något kondenseras. [Co —.]

KONDENSATOR, kånndännäsätår, m. 3. (uttalas i plur. — tórär) (fys.) Instrument, hvarmed de svagaste elektricitetsgrader kunna upptäckas. Skrifves äfv. *Condensator*.

KONDENSERA, kånndännësëra, v. a. 1. (kem.) Ur luftform åter försätta i fast eller flytande form. Förtäta. — *Kondensërande*, n. 4. o. *Kondensëring*, f. 2. [Co —.]

KONDITION, kånnditschön, f. 3. 1) Vilkor, förbehåll. — 2) Tillstånd, beskaffenhet. — 3) Tjänst hos enskilt person. [Co —.]

KONDITIONEL, kånnditschonäll, a. 2. Villkorlig. [Co — ll.]

KONDITIONERA, kånnditschonëra, v. n. 1. Vara i tjänst hos enskilt person. — *Konditionërande*, n. 4. o. *Konditionëring*, f. 2. [Co —.]

KONDITIONERAD, kånnditschonërad, a. 2. Beskaffad. *En väl k. bok*. [Co —.]

KONDITOR, kånndi'tår, m. 3. (uttalas i plur. — tórär) Sockerbageri. [Co —.]

KONDITORI, ---ri', n. 3. Sockerbageri.

KONDOLENS, kånndolån's, f. 3. (fr. *Condolérance*) Sorgbeklagelse. [Co —.]

KONDOLENSBREF, kånndolån'sbrev, n. 3. Bref, hvari man beklagar sorgen öfver en persons fränfälle. [Co —.]

KONDOLERA, kånndolëra, v. n. 1. Beklaga sorgen. [Co —.]

KONDOR, kånndår, m. 3. En art af Gamsläget i S. Amerika, den största och starkaste af alla flygfåglar. Vultur Gryphus.

KONDUKT, kånndückt, m. 3. Kanal i ett orgverk, som förer vädet ifrån en väderlåda till en af piporna. [Conduct.]

KONDUKTÖR, kånnductör, m. 3. 1) Den, som förer en postvagn, diligens eller ångvagn. — 2) Uppsyningsman, isynn. vid byggnader. — 3) Se *Conductor*. [Conductör.]

KONFEDERATION, kånnfederatschön, f. 3. Förbund. [Co —.]